

چاپ دوباره رسالت زیگموند فروید

انتشارات علمی و فرهنگی چندی پیش کتاب «رسالت زیگموند فروید» اریش فروم را با ترجمه فرید جواهرکلام تجدید چاپ کرد. «رسالت زیگموند فروید» کتابی خواندنی در تحلیل شخصیت، عقاید، روحیات و دستاوردهای زیگموند فروید است. فروم در این کتاب با رویکردی روان‌کاوانه به سراغ یکی از بزرگ‌ترین و تاثیرگذارترین روان‌کاوهای قرن بیستم رفته است و به موضوعاتی نظیر رابطه فروید با پدر و مادرش، قدرت‌طلبی فروید، فروید به‌عنوان مصلح جهانی، حقیقت‌جویی و شجاعت فروید، ویژگی شبه‌سیاسی جنبش روان‌کاوی و... پرداخته است. ترجمه فارسی این کتاب نخستین‌بار در سال ۱۳۴۸ منتشر شده است.

یکشنبه ● ۲۲ مرداد ۱۳۹۶ ● شماره صد و پانزده

ا ت ی ۷ ع ه ن و

وزن چیزها، جین کازز، ترجمه عباس مخبر، نشر بان

فلسفه و زندگی خوب

بگشاییم، ناگزیریم به این مسئله بیندیشیم که آیا زندگی سرشار از این وی‌ان چیز همواره خوب خواهد بود؟ سوال این است که من کی هستم که دوری کنم؟» کتاب «وزن چیزها» شامل ده فصل است. کازز، چنانکه در مقدمه این کتاب اشاره کرده، بر این باور است که «مسائلی که ارزش صرف وقت را دارند آنهایی هستند که عملا در زندگی مردم حضور دارند. برای مواجهه با گستره کاملی از مسائل، باید با شمار زیادی از زندگی‌های مختلف آشنا شویم. باید با لئو تولستوی، ویکتور فرانکل (یکی از جان‌بهدربردگان از اردوگاه مرگ)، قديسان صحرائشين قرن چهارم، والدین تنهامانده، کوهنوردان، انسان‌دوستان، کارکنان فروشگاه وال مارت، لنس آرمسترانگ دوچرخه‌سوار، یک برده نجات‌یافته و بسیاری دیگر آشنا شویم. مطالعه این زندگی‌ها راهی برای آزمایش معقول بودن نظریه‌های انتزاعی نیز هست.» «وزن چیزها» با ترجمه عباس مخبر در نشر بان منتشر شده است.

زندگی ما چه معنایی دارد؟ آیا اصلا معنایی دارد؟ آیا خودمان می‌توانیم به زندگی‌مان معنا بدهیم؟ چرا عده‌ای با وجود موفقیت‌هایی که در زندگی نصیبشان می‌شود در دوره‌ای ناگهان سرخورده می‌شوند و همه‌چیز را رها می‌کنند؟ این‌ها بخشی از موضوعاتی است که جین کازز در کتابی با عنوان «وزن چیزها» به آنها پرداخته است، کتابی که عنوان فرعی اش «فلسفه و زندگی خوب» است. «وزن چیزها» کتابی است خوش‌خوان که جین کازز در آن تلاش کرده پلی بین نظریه و عمل بزند. بنابراین کتاب او به هیچ‌وجه یک کتاب فلسفی محض نیست و با زندگی عملی پیوندی تنگاتنگ دارد. جین کازز در بخشی از کتاب این پرسش‌ها را مطرح می‌کند که «برای آنکه زندگی خوبی داشته باشیم چه چیز را باید هدف بگیریم؟ این سوال بزرگی است که حتی کوشش برای پاسخ‌گویی به آن گستاخانه به نظر می‌رسد. برای آنکه راهی به جلو

کنگره ادبیات، سزار ایرا، ترجمه ونداد جلیلی، نشر چشمه

ماجرای عجیبِ یک شبیه‌سازی

حضور کارلوس فونتئس، نویسنده بزرگ آمریکای لاتین، در آن است. راوی می‌گوید که علاوه بر کار نویسندگی به فعالیتی مخفی‌تر نیز مشغول است. یک فعالیت علمی عجیب‌وغریب که به شبیه‌سازی مربوط می‌شود. او می‌خواهد با شبیه‌سازی جهان را تسخیر کند و پس از آمایش‌های مختلف به این نتیجه می‌رسد که برای دستیابی به

این هدف باید یک نایغه را شبیه‌سازی کند. این نایغه هم از نظر او کارلوس فونتئس است و راوی به قصد برداشتن سلولی از او و انجام عملیات شبیه‌سازی رهسپار کنگره ادبیات می‌شود. سزار ایرا در کنگره ادبیات انواع و اقسام شیوه‌های قصه‌گویی را به کار گرفته و جالب اینکه در کمترین حجم، بی‌شمار داستان و ماجرا برای خواننده تعریف می‌کند. «کنگره ادبیات» رمانی است کم‌حجم و پر از داستان. از داستان‌های عاشقانه گرفته تا افسانه و داستان علمی-تخیلی و... این رمان با ترجمه ونداد جلیلی در نشر چشمه منتشر شده است.

اگر رمان آمریکای لاتین را با نویسندگان قدیمی‌تر آن مثل گابریل گارسیا مارکز، کارلوس فونتئس و ماریو بارگاس یوسا می‌شناسید، خواندن رمان «کنگره ادبیات» سزار ایرا تجربه‌ای متفاوت برایتان خواهد بود.

سزار ایرا نویسنده معاصر آرژانتینی و متعلق به نسل جدیدتر نویسندگان آمریکای لاتین است و در داستان‌نویسی سبکی متفاوت با نویسندگان قدیمی‌تر آمریکای لاتین دارد. «کنگره ادبیات» داستان نویسنده‌ای است که برای شرکت در کنگره ادبیات عازم سفر است. در توقفی بین راه با ریسمان معروفی مواجه می‌شود که می‌گویند دزدان در بایی قرن‌ها پیش آن را به گنجی در اعماق دریا بسته‌اند و هیچ‌کس تاکنون نتوانسته به‌راز این ریسمان و نحوه بیرون کشیدن گنجی بی‌برد. راوی داستان اما معماری ریسمان را کشف می‌کند و به گنج‌دست می‌یابد. آنگاه راهی کنگره ادبیات می‌شود. دلیل او برای شرکت در کنگره نه خود این کنگره بلکه

کتابخانه

ویس‌شده

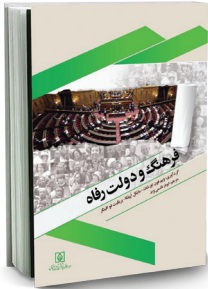
کتابگردی

فرهنگ و دولت رفاه، ویم فون اورشات، گر داوری: مایکل اوپیلکا، بریگیت فو افینگر، ترجمه ابوذر قاسمی نژاد، نشر موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی

فرهنگ و سیاست‌های رفاهی

دادن فرهنگ و ارتباط متقابل آن با سیاست‌های رفاهی، بسترمند بودن سیاست‌های رفاهی را به ما گوشزد می‌کند و سیاست‌های فارغ از فرهنگ عمومی را محکوم به شکست می‌داند. این کتاب، با تدوین بحث‌های تئوریک و تطبیقی منسجم و ارائه تجربیات گوناگون از رژیم‌های رفاهی مختلف، دیدگاه‌های متنوعی از ارتباط بین فرهنگ و سیاست‌های رفاهی ارائه می‌دهد.

این نگاه تطبیقی، پیچیدگی این حوزه روبه‌رشد را نشان می‌دهد و به سیاست‌گذاران اجتماعی هشدار می‌دهد که باید از ارائه سیاست‌های از بالا به پایین اجتناب کنند و تعامل متقابلی با گروه‌های هدف داشته باشند. بخش نخست این کتاب به مبانی فرهنگی دولت رفاه پرداخته است و بخش‌های بعدی کتاب شامل موضوعاتی چون: جهان فرهنگ رفاه، تحولات فرهنگی و اصلاحات رفاهی و ارزش‌ها و باورهای عمومی در باره رفاه است.

آقای نویسنده و همکارش، جان هاج، ترجمه نازنین دیهیمی، مهدی نوری، نشر ماهی

ژوزف استالین به روایت بولگاکوف

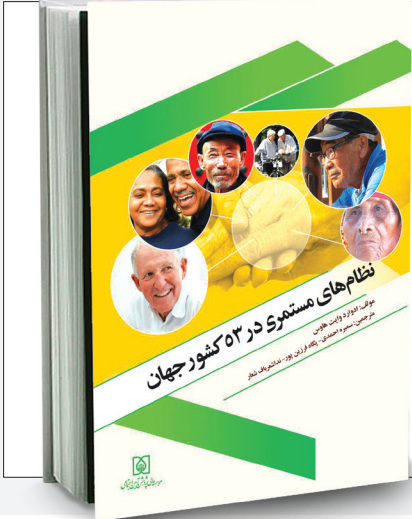
نویسنده‌ای بود که در دوره استالین نمی‌توانست کار کند و از این لحاظ تحت فشار بود. در نمایشنامه «آقای نویسنده و همکارش» با دشواری بولگاکوف برای نوشتن زندگی دیکتاتور مواجهیم. کار به جایی می‌رسد که استالین به جای بولگاکوف می‌نشیند پشت میز و مشغول نوشتن نمایشنامه به نام بولگاکوف می‌شود و به بولگاکوف می‌گوید که کارهای اداری او را انجام دهد و نامه‌ها را امضا کند و پای آنها دست‌وراثی بنویسد. در مقدمه خواندنی جان هاج انگیزه‌های احتمالی بولگاکوف از قبول انجام سفارش استالین واکاوی شده است. جالب اینکه نمایشنامه‌ای که بولگاکوف به سفارش استالین و درباره او نوشت از طرف استالین غیرقابل اجرا دانسته و بایگانی شد. شاید دیکتاتور می‌ترسید بولگاکوف در لایه‌های پنهان نمایشنامه شیطننت کرده و زهر خود را به او ریخته باشد و برای همین ترجیح داده بود ریسک نکند.

«آقای نویسنده و همکارش» نمایشنامه‌ای است از جان هاج که با ترجمه نازنین دیهیمی و مهدی نوری در نشر ماهی منتشر شده است. ایده اصلی این نمایشنامه از ماجرای واقعی می‌آید و برمی‌گردد به نمایشنامه‌ای که میخائیل بولگاکوف، نویسنده رمان مشهور «مرشد و مارگریتا»، به سفارش استالین درباره زندگی او نوشته

است. همین موضوع دستمایه جان هاج شده برای نوشتن نمایشنامه «آقای نویسنده و همکارش». آن‌طور که خود هاج در مقدمه این نمایشنامه توضیح داده، وقتی قرار بوده زندگی استالین را بنویسد به این نمایشنامه بولگاکوف برخورد و همین اتفاق به او ایده نوشتن «آقای نویسنده و همکارش» را داده است. او در این نمایشنامه استالین دیکتاتور و بولگاکوف نویسنده را مقابل هم قرار می‌دهد. داستان نمایشنامه داستان سفارش استالین به بولگاکوف برای تبدیل کردن زندگی او به نمایشنامه است. بولگاکوف

نظام‌های مستمری در ۵۳ کشور جهان، ادوارد وایت هاوس، ترجمه سمیره احمدی، پگاه فرزین‌پور، ندا شعر یاف‌شعار، موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی / چشم‌اندازی بر نظام‌های مستمری

را با شواهد تجربی آسان فهم در هم آمیزد.

در فصل نخست کتاب با عنوان «تحلیلی جامع»، ضمن مقایسه نظام‌های درآمد‌بازنشستگی در ۵۳ کشور منتخب، به مواردی چون انواع نظام‌های مستمری، پارامترها، مدل‌سازی مستمری‌ها، شرایط احراز مستمری، شرایط احراز مستمری خالص و ارتباط میان مستمری و درآمد پرداخته شده است. در فصل دوم به مطالعه یک‌به‌یک نظام‌های مستمری در کشورهای منتخب اشاره شده و جزئیات بیشتری درباره پارامترها و قوانین نظام مستمری کشورها بیان شده است.

نظام‌های مستمری در جهان

کتاب سعی شده است از رهگذر مرور تجارب آزموده‌شده کشورهای جهان درس‌هایی عینی و عملی تحصیل شود و با تکیه بر مطالعات تطبیقی تا حد زیادی احتمال تکرار اشتباهات قبلی کاهش یابد تا راه برای طراحی الگوهایی با نقایص کمتر گشوده شود. این کتاب توسط بانک جهانی ارائه شده است و مزیت عمده آن بررسی و تحلیل نظام بازنشستگی مجموعه گسترده‌ای از کشورها با درآمد بالا، متوسط و پایین از اقصی نقاط جهان است. نویسنده کتاب در عین اینکه از هیچ‌نوع نظام خاص بازنشستگی یا اصلاحات دفاع نکرده، تلاش کرده است تا تحلیل‌های دقیق و دشوار

کتاب «نظام‌های مستمری در ۵۳ کشور جهان» تألیف ادوارد وایت هاوس است که در واحد انتشارات موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی در ۲۶۸ صفحه منتشر شده است. این کتاب که چشم‌اندازی بر نظام‌های مستمری در ۵۳ کشور جهان و شامل چکیده‌ای از وقایع است، تحلیل جامعی از نظام‌های درآمدی بازنشستگی در سراسر دنیا در اختیار خواننده قرار می‌دهد. گرچه کشورها به لحاظ اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی تفاوت‌های قابل توجهی با هم دارند و امکان پیشنهاد الگویی واحد برای نظام‌های بازنشستگی تمام کشورها وجود ندارد اما در این

یادها و کتاب‌ها

علی شروقی

و رمان «زنده‌باد مرگ»

در هفته‌های اخیر، درگذشت مدیا کاشیگر، نویسنده و مترجم مطرح ایرانی، اتفاقی تلخ در عالم فرهنگ بود. با درگذشت او فرهنگ و ادبیات ایران یکی از چهره‌های مهم خود را از دست داد. کاشیگر مترجمی با انتخاب‌های درست و دقیق بود. مترجمی که بسیاری از آنچه ترجمه کرد، آثاری مهم و کارآمد برای فرهنگ و ادبیات ایران بود. تنوع یکی از ویژگی‌های ترجمه‌های او بود، چنانکه وقتی ترجمه‌هایش را مرور می‌کنیم با آثاری متنوع مواجه می‌شویم؛ از شعر «ابر شلوارپوش» ولادیمیر مایاکوفسکی گرفته تا نمایشنامه «کلفت‌ها» ی‌ژان ژنه و کتاب‌های نظری «ریخت‌شناسی قصه» از ولادیمیر پراب و «درباره ترجمه» از پل ریکور و کتاب سیاسی «تکنیک کودتا» از کورتسیو مالاپارته. کاشیگر علاوه بر ترجمه داستان هم می‌نوشت و مجموعه داستان «خاطره‌ای فراموش شده از فردا» که سال گذشته در نشر نیماژ منتشر شد ازجمله آثار داستانی او بود. مجموعه‌ای که بیش از هرچیز دغدغه‌های کاشیگر در زمینه روایتگری و نسبت مؤلف و متن در آن نمود پیدا کرده است. از کاشیگر کتابی به نام «مرگ مورانه» هم منتشر شده که مجموعه‌ای است از مقالات و سخنرانی‌های او. شهرت مدیا کاشیگر در ایران، به‌عنوان مترجم، شاید بیشتر به واسطه ترجمه بی‌ظیرش از «ابر شلوارپوش» مایاکوفسکی باشد. بین ترجمه‌های او اما به ترجمه‌اش از رمان خواندنی «زنده‌باد مرگ» فرناندو آرابال کمتر پرداخته شده است. «زنده‌باد مرگ» که عنوان دیگر آن «بعل بابل» است، رمانی است کوتاه که هنوز یکی از خواندنی‌ترین آثار داستانی است که با موضوع دیکتاتوری نوشته شده است. وقایع این داستان در دوران حکومت ژنرال فرانکو در اسپانیا اتفاق می‌افتد. «آرابال» در این رمان وضعیت هولناک اسپانیای دوران فرانکو را با کوچک‌ترین و خصوصی‌ترین واحد اجتماعی یعنی خانواده پیوند داده است. رمان در قالب نامه‌هایی روایت می‌شود که آنها را مردی بستری در بیمارستان به مادرش می‌نویسد. نامه‌ها بیانگر خاطرات کودکی راوی است. خاطراتی پراکنده و محو از کودکی پسری که پدرش ناپدید شده. پدر راوی آزادی‌خواهی بوده که در جریان جنگ داخلی به جرم «شورش نظامی» دستگیر شده، یعنی زمانی که راوی سه سال داشته است. پدر یک‌بار در زندان دست به خودکشی می‌زند و به علت اختلال روانی به بیمارستان منتقل می‌شود و پنج‌ه روز بعد می‌گریزد.

راوی نزد مادر و خاندان مادری در نظامی مادرسالار بزرگ می‌شود. نظامی که بنیان‌های آن از همان عناصری تشکیل شده که حکومت دیکتاتوری فرانکو نیز بر ساخته و مروج آنهاست. مادر در این نظام همواره نشسته بر یک صندلی در اتاقی تاریک تصویر می‌شود. مادر، زنی سختگیر و مستبد است که می‌خواهد پسرش حتما به نظام پیوندد. مادر مصداق خاطره‌ای است که مادر بزرگ راوی از پدرش نقل کرده و گفته است: «هنگام پوری فال می‌گرفت و برای آنکه فالش درست دربیاید تقلب می‌کرد و به خودش کلک می‌زد.» همان‌طور که لابد حکومت اسپانیا نام مخالفان خود را از تاریخ رسمی‌اش حذف می‌کرده. «زنده‌باد مرگ» روایت تحقیر و خشونت است که نشانه‌های آن را در جای‌جای متن رمان می‌توان جستجو کرد. تحقیر و خشونت که ناخودآگاه راوی را تکه‌تکه کرده، پدرش را آواره کرده و خود او را با روحی متلاشی بر تخت بیمارستان تنها رها کرده است. به این رمان گرچه زیاد پرداخته نشده اما یکی از ترجمه‌های مهم مدیا کاشیگر و گواه دقت او در انتخاب است.

